

Súd: Okresný súd Trnava  
Spisová značka: 2T/9/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121012633  
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mário Pohorelský  
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2121012633.5

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom Mgr. Máriom Pohorelským v trestnej veci obžalovaného: R. F., nar. XX.XX.XXXX N. K. H. N., hlásený trvalý pobyt X. Š., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov, pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní

### r o z h o d o l :

Obžalovaný

R. F., nar. XX. X. XXXX N. K. H. N.,  
hlásený trvalý pobyt X. Š.,  
t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon trestu odňatia slobody  
a Ústave na výkon väzby Leopoldov,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

najneskôr od 10.01.2018 do 14.06.2019 v obci M., v spoločne užívanom byte na R. poschodí bytového domu č. XXX, ako aj na iných presne neustálených miestach, opakovane najmä pod vplyvom drog verbálne aj fyzicky napádal svoju matku Z. F. takým spôsobom, že ju rukami udieral do rôznych častí tela, prudko jej otočil hlavu až si ju udrela o stenu, chytal jej silno sánku, hrdlo, následkom čoho jej spôsobil modriny, vulgárne jej nadával, vyhrážal sa jej zabitím a neustále ju ponižoval, čím týmto svojím konaním u matky Z. F. spôsobil strach, fyzické a psychické utrpenie, úzkosť a bezmocnosť až u nej vyvolal syndróm týranej osoby prejavujúci sa v oblasti najmä kognitívnej a emočnej,

t e d a

blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, vyhrázaním a vyvolávaním stresu,

č í m s p á c h a l

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 49 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona ukladá obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

#### o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal na tunajší súd 21.12.2021 obžalobu na obvineného R. F.E. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní konanom 08.02.2022 obžalovaný urobil vyhlásenie podľa ustanovenia § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného (č.l. 360 a 361), výsluchom svedkyne-poškodenej Z. Á. (č.l. 361-363), svedkyne F. Á. (č.l. 363 a 364), prečítaním svedeckej výpovede svedkyne D. N. z prípravného konania (č.l. 153 a 154), prečítaním znaleckého posudku č. 38/2019 vypracovaného MUDr. Danielou Martišovou (č.l. 160-165), prečítaním znaleckého posudku č. 45/2019 vypracovaného PhDr. Zuzanou Bielikovou (č.l. 168-183), prečítaním odpisu registra trestov obžalovaného (č.l. 371) a odpoveďou na lustráciu v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov (č.l. 372-381) a oboznámením sa s relevantným obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/4/2019 - trestným rozkazom zo 7. marca 2019 (č.l. 62) a doručenkou potvrdzujúcou prevzatie trestného rozkazu obžalovaným do vlastných rúk (č.l. 63).

Obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní 8. februára 2022 uviedol, že sa s mamou hádal a vyhrážal sa jej, ale fyzicky jej neublížil, nič také sa nestalo. Nepamätal si v čom mali spočítať vyhrážky, lebo popíjal alkohol. Vyhrážal sa, že jej vyleje alkohol. Nadával jej, ale nikdy ju neudrel. V predmetnom období nebol závislý na omamných látkach, ale asi každý víkend si dal pervitín, ktorý si kupoval za financie za brigády. Mesačne zarobil okolo 250 až 300 eur, z čoho 60 až 70 eur minul na pervitín pri cene jednej dávky 5 až 10 eur. Zvyšnými peniazmi prispieval na spoločnú domácnosť. Neužíval alkohol. Keď mama pila alkohol, hádali sa, ale nie vždy. Pri hádke jej hovoril, aby nepila a občas jej povedal, že je „p\*\*a“ a „k\*\*\*a“. Za celé obdobie (2 až 4 roky) sa takto pohádali dva alebo trikrát. Mama nepila často, raz za pol roka, inak sa alkoholu ani nedotkla. Keď si mama vypila, bola agresívna. Obžalovaný je pokojný človek a keď si dal pervitín, bol normálny. Chcel si ho dať cez víkend, tak si ho dal, keby bol závislý, musel by ho brať každý deň. Nevedel, či je jeho mama závislá na alkohole. Nepočítal koľko pila ani ako často, ale každý týždeň bola opitá. Keď si vypila, tak to trvalo dva, tri dni a potom mala prestávku. Od pervitínu abstínuje šesť mesiacov. Od drog sa nikdy neliečil, lebo to nepotreboval, nebol závislý. Mama po požití alkoholu kričala bez príčiny, keď chcel ísť von, zakázala mu to, kričala a používala vulgarizmy. Nevedel si spomenúť aké. Bolo mu trochu smiešne, aby mu mama ako dospelému človeku zakazovala ísť von. To nebol dôvod ich hádok, ale to, že mu nadávala, že je feťák. Mama ho fyzicky nikdy nenapadla. Majú dobrý vzťah, stále sa majú radi, vychádzali spolu dobre. So sestrou F. sa nikdy nehádali, mali dobrý súrodenecký vzťah, preto aj ich vzťah považoval za dobrý. Počas výkonu väzby mu posielala listy. Zazlieval jej, že na neho podala trestné oznámenie, lebo uviedla vymyslené veci a trochu prehánala. Mama si pri telefonáte so sestrou vyliala srdiečko a ona jej uverila. V trestnom oznámení boli samé vymyslené veci, nikdy sa nestali. Modriny boli tiež vymyslené. Sestra voči nemu nemala žiadne záväzky. Väčšinou sestra navštevovala ich a to raz za mesiac alebo dvakrát. Nevedel ako často sa mama a sestra telefonicky kontaktovali. Nevedel prečo mama nežila u sestry v K., ale žila s ním ako bezdomovec. Nevedel, či sestra ponúkla mame, aby s ňom býval. Nevedel prečo mu mama zakazovala ísť von, ale väčšinou keď išiel, tak sa vrátil neskoro. Mame vynadal dva alebo trikrát za niekoľko rokov. Pervitín užíval iba von. Nemyslel si, že by bol pervitín dôvodom, že ho mama nechcela pustiť von. Pred odchodom do Č. Q. boli na ubytovni a kým on bol v Č. Q., mama bývala asi u sestry na Š..

Svedkyňa-poškodená Z. Á. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní 8. februára 2022 uviedla, že za hádky s obžalovaným môže sčasti aj ona. V roku XXXX jej zomrel manžel, v roku XXXX jej starší syn, potom im rozkradli cigáni dom pri A., takže asi potom tiež začala popíjať a keď už pila, potom prestala na približne päť rokov. Potom ich hádky začali s tým, že obžalovaný si dal pervitín a ona si vypila. Obžalovaný sa vedel ovládať, ale ona na neho útočila. Keď si vypila, nadávala mu. Nestalo sa, že by ju bil alebo by chodila na vyšetrenie k lekárovi. Nechcela ho brániť, každý človek má svoje chyby, ale

len chcela povedať, že toho zlého si zažili dosť. Tak sa nečudovala, že si potom dal pervitín. Inak mali málo peňazí, oni dvaja odišli pracovať do Trnavy, ona pracovala dva a pol roka, obžalovaný ešte dlhšie. V práci ho mali veľmi radi, bol usilovný. Aj doma keď nebol nadrogovaný upratával a navaril. Keď sa hádali, trochu ju chytil za ruku, triasol ňou, ale k inému fyzickému útoku neprišlo. Nebola z neho psychicky na nervy ani stále nie je. Pracoval s ňou i vo vinohrade. Bol v pohode všade kde s ňou pracoval. Veľmi často nepila, len keď prišlo také obdobie, keď rozmýšľala nad životom a zostali na ulici bez domova, takže raz za pol roka. Kúpila si pol litra tvrdého a to vypila, ale nie naraz, trvalo to dva dni. Keď si vypila, nadávala obžalovanému do feťákov a somárov, povedala mu aj ty k\*\*\*\*. Nezakazovala mu ísť večer von, je dospelý človek, len mu povedala, že keď ide, aby sa vrátil v pohode. Najlepšia obrana je útok, keď jej nadával do ožranov, tak ona jemu do feťákov. Za mesiac užíval pervitín asi sedemkrát, presne nevie, lebo s ním nechodila von. Na domácnosť prispieval 150 eur alebo 200 eur, podľa toho ako zarobil. Musel prispievať, lebo bývali v podnájme. Vyhrážal sa jej, že ju zbije, dokope, ale nikdy, že ju zabije. Možno sa aj ona vyhrážala jemu. Fyzicky ho nenapadla, možno mu dala facku, však je jeho mama. S dcérou bola v kontakte dosť často, keď sa hádali s obžalovaným, tak jej volala, bolo to párkrát mesačne. Navštevovala dcéru asi tak raz za tri mesiace a ona chodila k nim, keď mala voľno. Už si presne nepamätala ako často to bolo. Niekedy prišla v júni a v júli tiež prišla, niekedy neprišla dva mesiace. Na správanie obžalovaného sa okrem dcéry nemala komu sťažovať. Podľa názoru poškodenej nie je vzťah medzi obžalovaným a jeho sestrou zlý, F. má obžalovaného rada, len keď nadával jej, tak vtedy aj F. jemu a ich vzťah sa trochu narušil. F. nemala rada, keď jej obžalovaný nadával. Jej F. nikdy nenadávala a či nadávala obžalovanému, to nevedela. Obžalovaný sa sestre nevyhrážal. Býva u dcéry, takže sa o obžalovanom rozprávajú, minule boli na návšteve v ústave. Je pokojný a dobre vyzerá. Starší syn začal doma cvičiť a bral steroidy. Keď prestal cvičiť, začal piť a dostal cirhózu pečene. Jej manžel zomrel, lebo bol chorý. Začala popíjať, keď jej zomrel manžel a s prestávkami popíjala asi trištvrte roka. Väčšinou keď prišla návšteva. Nepila v rokoch 2007 až 2012, potom si vypila asi raz za pol roka, tvrdý alkohol a pivo. V rovnakej intenzite si vypila aj v roku 2018 a 2019. Ani sa nečudovala, že jej obžalovaný nadával, keď zostali bez strechy nad hlavou. Keď im cigáni rozkradli dom, dával jej to za vinu, nenadával jej často, asi raz za dva mesiace. Nadával jej len vtedy, keď bol pod vplyvom drog. Facku mu dala, keď sa hádali. Hádali sa hlavne preto, že jej vyčítal, že má vypité. Keď prišiel domov, zbadala, že si niečo dal a začala mu nadávať, či je nafetovaný. Obžalovaný si išiel ľahnúť a všetko bolo v poriadku. Hádky, ktoré neboli kvôli jej pitiu alkoholu, boli kvôli pervitínu. Častejšie ako raz za dva mesiace sa nehádali. Stalo sa, že počas hádky s obžalovaným telefonovala dcére F., ale nevedela koľkokrát to bolo. Obžalovaný sa jej vyhrážal, že ju udrie, určite nie zabitím. Neudrel ju, len ju chytil za ruku a to jej triasol. Predtým než boli v S., okrem M. bývali aj v Č. a C.. Bývala u sestry a u dcéry v K. dva roky predtým. Bývala u dcéry, lebo ju volala. Nevedela prečo ju volala, ale asi to bolo tak, že obžalovaný odišiel do S. a ona bývala u sestry. Obžalovaný ju do hlavy neudrel, nedal jej ani facku. To, že je pod vplyvom pervitínu videla na jeho očiach a vedela podľa reči, pretože pri rozhovore vtedy rozhadzoval rukami. Keď rozprával, tak už to vedela. Nie vždy sa vtedy hádali, väčšinou sa najedol a išiel spať. Inak sa hádali a hádku začala ona. Nevedela aké účinky má pervitín na telo človeka. K znalkyni sa na vyšetrenie opakovane nedostavila lebo nebola na Slovensku.

Pri odstraňovaní rozporov medzi výpoveďou svedkyne-poškodenej Z. Á. v prípravnom konaní a výpoveďou na hlavnom pojednávaní svedkyňa uviedla, že sa stalo, že ju obžalovaný sotil do chrbta a keď ju chytil za ruku, tak mala aj modriny.

Svedkyňa F. Á. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní 8. februára 2022 (v neprítomnosti poškodenej Z. Á., ktorá po svojej výpovedi opustila pojednávaciu miestnosť) uviedla, že sa jej k obžalobe veľmi ťažko vyjadruje, lebo je to jej brat. Je pravda, čo je uvedené a čo vypovedala aj v prítomnosti pani obhajkyne na polícii v R.. Mama požívala alkohol dosť často, za mesiac aj trikrát. Pivo a občas niečo tvrdé, ale ona s nimi nežila. S mamou bola v kontakte maximálne ako sa dalo. Pokiaľ žili v Č. Q., raz za mesiac, keď žila na Slovensku, každý víkend, občas v priebehu týždňa. Navštevovala ich predovšetkým ona, mama ju navštevovala zriedka. Nevedela prečo by mama vo svojej výpovedi uviedla, že ich navštevovala raz za mesiac, lebo roky im finančne pomáhala. Robila nákupy, ktoré aj odniesla, dávali im peniaze, vždy keď mama zavolala, že nemajú čo jesť, okamžite sadla do auta. Niekoľkokrát volala mamu žiť k sebe, ale mama stále utekala za bratom, lebo mal všade zatvorené dvere kvôli svojmu správaniu. Mamine pitie jej vadilo, ale vedela prečo pila a nepila každý deň. Dohovárala jej, aby nepila a to tak, že nech nepije, lebo má ju. Obžalovaného zažila niekedy pod vplyvom drogy a nadával jej. Ona mu nenadávala. Vzťah s obžalovaným nie je dobrý tým, že roky ubližoval ich mame, ale napriek tomu, keby potreboval pomoc, je ochotná mu ju poskytnúť. Keď jej mama volala, väčšinou nebola pod vplyvom alkoholu. Obžalovanému bývanie u seba neponúkla. Pomohla by mu peniazmi na stravu, ale

inak sa u seba musí postarať sám. Z obdobia uvedeného v obžalobe nemá žiadne dôkazy, žiadne fotky, ale videla mamu na vlastné oči. Fotky nerobila, lebo prednostne riešila mamin zdravotný stav. Zisťovala ako sa cíti, požiadala ju, aby sa vyzliekla, v lekární zohnala potrebné lieky, ale mama odmietla navštíviť lekára. Alkohol nepožíva a je abstinent. Mama nebola voči bratovi agresívna, ale určite mu povedala škaredé slová, keď bol pod vplyvom drog a bol voči nej agresívny. Mama nemala vždy vypité, keď jej o tom hovorila. Keď teraz mama žije u nej, nepije alkohol. Mamu k sebe nezobrala, lebo mama to nechcela. Chcela byť s obžalovaným, lebo ho tak veľmi miluje. Keď jej mama telefonovala, počula len údery. Skončili na ulici, z S. jej volali cudzí ľudia, že obžalovaný mamu bije a kope. Poskákaj jej po nohe, svedkyňa má doma barlu, štyri mesiace dávala mamu dokopy. Celý činžiak na M. jej volal, že obžalovaný mamu bije, bolo to strašné. Minimálne dvakrát do týždňa, keď spolu volali, počula v pozadí údery a výkriky. Keď k nim prišla, obžalovaný bol úplne sfetovaný. Videla na vlastné oči ako obžalovaný bil mamu, dal jej pästou do tváre. Inokedy, keď jej teta otvorila dvere, tak obžalovaný mamu držal po krkom a bil jej hlavu o stenu. Videla to veľakrát. Našla obžalovanému niekoľkokrát prácu, ale nikde dlho nevydržal. Verila, že sa polepší. Mamu obžalovanému zo svojho nízkeho dôchodku musela dávať na drogy. Napriek všetkému ho svedkyňa má rada a chcela by veriť, že sa ponaučil, ale pochybuje o tom. Svedkyňa počas súvislého vypovedania plakala. Obžalovaný v predmetnom období pracoval, zbieral hrozno asi nejaké tri mesiace. Potom pracoval v R., ale veľmi krátko, presne nevedela. Na zbere hrozne mali zarobiť 40 eur na deň, o výške mzdy v R.e nemala ani tušenie. Neskôr ešte niekde pracoval v Trnave, vždy to bolo iba na pár dní. O iných príjmoch obžalovaného nevedela. Nebývala s nimi, preto nevedela koľko drog si obžalovaný kupoval. Na domácnosť niečo prispieval, ale to mala len od mamy. Obžalovaný užíval pervitín od svojich šestnástich rokov. Nevedela, či užíval aj inú drogu, raz ho videla pichať si ihlu do krku, ale nevedela čo v nej bolo. Alkohol nikdy nepil. Drogám sa vôbec nerozumie, ale obžalovaný určite v rokoch 2018 a 2019 užíval pervitín. V tomto období keď ho mala možnosť vidieť po vplyvom pervitínu, tak bol neskutočne agresívny. Zúril ako nepríčetný a vrieskal. Veľmi málo bolo situácií, kedy by bol malátny alebo spal. Z desiatich stretnutí s obžalovaným keď bol pod vplyvom pervitínu, by takému stavu zodpovedali tri stretnutia. Za rok a pol bolo viac situácií, kedy bola prítomná pri fyzickom napádaní mamy zo strany obžalovaného. Chodila tam každý týždeň a keď sa dalo, tak aj v priebehu týždňa. Skoro pri každej návšteve videla fyzické napádanie. Konkrétne vyhrážky, ktoré počula, boli „ty k\*\*\*a špinavá“, „ty m\*\*\*a“ a „zabijem ťa“. Mama pila častejšie kvôli tomu, čo prežívala. Pitie bolo jednodňové, na druhý deň, keď spolu hovorili, už mala čistý hlas. Vedela to rozpoznať podľa hlasu. V dotknutom období obžalovaný užíval pervitín dvakrát do týždňa, možno aj viac. Od všadiaľ kde bývali ich vyhodili kvôli obžalovanému. K nej domov v živote nev kročí. Mama sa rozhodla ostať s ním asi zo strachu, že by zomrel na ulici bez jedla. O trestnom stíhaní obžalovaného sa doma denne rozprávajú a mama stále hovorí, že nemôže povedať aké peklo prežívala, pretože nechce aby v tej väzbe zhnul. Mama len chce, aby obžalovaný prišiel k rozumu, dostal sa z drog a podstúpil liečenie vo väznici. Toto jej stále hovorí.

Obžalovaný sa k svedeckej výpovedi svojej sestry vyjadril, že je voči nemu zaujatá, lebo sľúbil, že ju dostane pred súd. Zobrala si auto na splátky na mamu (poškodená) a tej teraz strhávajú z dôchodku.

Po splnení podmienok podľa § 263 ods. 2 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní 08.03.2022 prečítaná výpoveď svedkyne D. N.P. z prípravného konania. Svedkyňa pred vyšetrovateľom 10.11.2021 uviedla, že s obžalovaným bola vo vzťahu asi dva roky. Počas ich vzťahu sa im narodila dcéra Q., nar. XX.XX.XXXX. S obžalovaným žila krátku dobu (tri mesiace) v spoločnej domácnosti u neho doma, býval vtedy so svojou mamou Z. F. (poškodená) v podnájme v M., adresu si už nepamätala. Išlo o posledné tri mesiace pred pôrodom, po narodení dcéry išla bývať k svojim rodičom. Obžalovaný bol k poškodenej buď úplne dobrý a milý alebo potom také extrémny. U obžalovaného boli problém drogy, u poškodenej alkohol, boli medzi nimi hádky. Obžalovaný vyčítal poškodenej, že jeho brat zomrel kvôli nej, že s ním pila alkohol. Poškodená zasa vyčítala obžalovanému, že je narkoman, zničil brata, ktorý zomrel, a aj ju ničí. Svedkyňa nevedela, čo v tej rodine bolo. Obžalovaný bol voči poškodenej agresívny, vtedy jej vulgárne hnusne nadával, aj poškodená nadávala obžalovanému. Zvykol poškodenej hovoriť, že alkoholička vyj\*\*\*á a podobne. Osobne nevidela, že by obžalovaný poškodenú udrel alebo ju inak fyzicky napadol. Videla však na poškodenej modriny, napríklad pod okom, na líci. Aj sa jej sťažovala a plakala, že ju obžalovaný napadol a zbil ju. Obžalovaný vždy povedal, že poškodená sa udrela sama. Nikdy nebola očitým svedkom, pred ňou obžalovaný poškodenú neudrel. Poškodená bola aj po psychickej stránke z obžalovaného zdeptaná a utrpená. Obžalovaný mal veľmi veľké výkyvy v správaní, čo bolo spôsobené tým, že je narkoman, užíva drogy, najmä pervitín. Vedela o tom, že ich berie. Nemal stabilnú prácu, pracoval väčšinou brigádne. Ak si našiel nejakú prácu na zmluvu, tak vydržal najviac dva-tri týždne. Najdlhšie pracoval v zlievarni v Trnave a to pol roka. To mohlo byť rok pred narodením ich dcéry, presne

už nevedela. Voči nej sa obžalovaný správal tak, že keď bol v pohode, bol pasívny a dalo sa s ním. Ak si dal drogy alebo mal absták, tak jeho správanie bolo agresívne. Nie kvôli droge, len na tých tzv. dojazdoch a abstákoch. Agresivita sa u neho prejavovala v tom, že bol doslova nepríčetný, dosť kričal, vulgárne nadával a každého kto bol doma z niečoho obviňoval. Čo vie, tak obžalovaný sa zo závislosti nikdy neliečil. Poškodená má obžalovaného rada, ale veľmi pri ňom trpí, určite si nezaslúži taký prístup, aký k nej obžalovaný má. Asi preto, že sa celý život o neho starala. Keď niečo obžalovaný zarobil, tak možno dal poškodenej nejaké peniaze, to presne nevedela. Obžalovaný zneužíval lásku poškodenej. Možno sa jej poškodená sťažovala ohľadom strachu z obžalovaného, ale nevedela. Dôvod ich rozchodu bol ten, že vzťah s obžalovaným bol na bode mrazu, ako keby ani neboli partneri, tak to ukončila. Pri jeho agresívnom správaní mala z neho strach, keď mal svoje stavy. Nedá sa to povedať, to sa musí zažiť. Po narodení ich spoločnej dcéry, ktoré bolo jej tretím dieťaťom, mala substitučnú liečbu. V pôrodnici zavolali sociálku, odobrali jej všetky tri deti a boli zverené jej rodičom. Obžalovaný jej urobil hanbu aj v pôrodnici, keď tam prišiel nafetovaný a správal sa agresívne. Chcela byť pri deťoch, preto odišla z pôrodnice bývať k rodičom. Rodičia nedovolili, aby obžalovaný k nim chodil domov, tak sa s ním ešte rok stretávala. Potom obžalovaný aj s poškodenou odišiel do S.. Absolvovala liečenie v S., vedie nový život, má nového priateľa z tej istej dediny. Býva u rodičov.

Obžalovaný sa k prečítanej výpovedi svedkyne N. vyjadril, že výpoveď je pravdivá v tom, že svedkyňa bola svedkom hádok, ale klamala pokiaľ ide o modriny, ktoré mala mať poškodená.

So súhlasom strán bol v súlade s § 268 ods. 2 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní 08.03.2022 prečítaný znalecký posudok č. 38/2019 vypracovaný 10.09.2019 MUDr. Danielou Martišovou, znalkyňou z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria. Znaleckým psychiatrickým vyšetrením obžalovaného bola zistená dlhoročná a ťažká závislosť od psychotropných látok - cannainoidov, opioidov a amfetaminov (marihuana, heroín a pervitín) s hlbokou depriváciou osobnosti obžalovaného a to v charaktere, záujmoch a vyšších citoch (morálnych, etických, sociálnych). Drogou podmienená devastácia jeho vyšších citov má aktuálne charakter anetičnosti. Pobyt obžalovaného na slobode je potenciálne nebezpečný, hlavne pre poškodenú. Je preto potrebné nariadiť ochrannú protitoxikomanickú liečbu ústavnou formou. V inkriminovanom čase netrpel a ani v súčasnosti netrpí inou psychickou poruchou, ktorá by znižovala ovládacie a rozpoznávacie schopnosti obžalovaného, skúmanie jeho duševného stavu nie je toho času odôvodnené. Znalkyňa odporučila zväziť (do ukončenia trestného konania) ochranu poškodenej eventúalnym predbežným opatrením. Na hlavnom pojednávaní je potrebné rátať s účelovou disimuláciou nielen obžalovaného, ale aj poškodenej, čo s vysokou pravdepodobnosťou súvisí so syndrómom týranej osobnosti u poškodenej. Obžalovaný je plne schopný chápať zmysel trestného konania. Iné skutočnosti znalkyňa nezistila.

So súhlasom strán bol v súlade s § 268 ods. 2 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní 08.03.2022 prečítaný znalecký posudok č. 45/2019 vypracovaný 17.09.2019 PhDr. Zuzanou Bielikovou, znalkyňou z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých. Nakoľko sa poškodená opakovane nedostavila na vyšetrenie, znalkyňa požiadala vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trnava o jej predvedenie. Poškodená nebola predvedená, keď odmietala komunikáciu s políciou. Na základe preštudovania a analýzy dostupného spisového materiálu, ako aj prejavov správania sa poškodenej a jej prístupu k vyšetrovacím úkonom, znalkyňa dospela k záveru, že správanie poškodenej nesie známky syndrómu týranej osoby v oblasti kognitívnej, sociálnej a emočnej. Svojím synom (obžalovaný) je manipulovaná, nesamostatná, nemá snahu sa pred ním brániť, pretože neverí, že by toho bola schopná. Prežívané utrpenie sa prejavuje úzkosťou, pocitmi ohrozenia a generalizovaného negatívneho očakávania. Najpravdepodobnejšie prežíva pocity hanby za to čo sa deje v rodine, pocity viny, zrejme trpí depresiami čo sa miestami snaží kompenzovať alkoholom. Je ľahostajná k čomukoľvek vrátane vlastného utrpenia, v záťažových situáciách nedokáže reagovať zlosťou, skôr apatiou a bezmocnosťou. V situáciách krajnej núdze dochádza k silnému afektívnemu výbuchu spojeného s impulzívnou reakciou, kedy volá dcéru (svedkyňa F. Á.) a objektívne jej popisuje vlastné utrpenie. Vo vzťahu k obžalovanému pretrváva nepochopiteľná citová väzba, snaží sa ho ospravedlňovať, ľutovať, tajiť a bagatelizovať dôsledky jeho agresie voči nej. Znalkyňa mala za to, že odmietanie spolupráce s políciou ako aj s každým kto jej chce pomôcť, je v dôsledku narastania pocitu dezorientácie, kedy už stratila schopnosť rozpoznať čo je normálne a prijateľné a čo už nie. O svojich problémoch nedokáže uvažovať s nadhľadom, nie je schopná adekvátne interpretovať a využívať všetky informácie, ktoré má k dispozícii, nie je si istá, ako by sa mala v danej situácii zachovať. Jej obranou voči celej rodinnej situácii je manipulácia s realitou ako špecifický spôsob interpretácie, ktorý situáciu

prezentuje ako prijateľnejšiu ako v skutočnosti objektívne je. Násilie zo strany obžalovaného si vysvetľuje pre ňu zdanlivo logickým spôsobom, ktorý je pre ňu prijateľný. Má tendenciu relativizovať jeho vinu, pričom obviňuje samu seba a zdôrazňuje jeho pozitívne stránky. Prevažuje u nej negatívne očakávanie, zvyšuje sa podozrievavosť a ostrážitosť, s čím súvisí aj jej nedôvera v ponúkanú pomoc. Uvedené svedčí pre syndróm tyranej osoby prejavujúci sa v oblasti najmä kognitívnej a emočnej. Na záver znalkyňa uviedla, že nedokáže zodpovedať položené otázky v uznesení vyšetrovateľa, nakoľko sa poškodená na vyšetrenie opakovane nedostavovala. K dispozícii je teoreticko-odborná úvaha o jej osobnosti a spôsobe reagovania.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný. Okresný súd Trnava trestným rozkazom sp. zn. 4T/4/2019 zo 7. marca 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 15. júna 2019, uložil obžalovanému za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019 trest odňatia slobody vo výmere tri mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní dva roky do 16. júna 2021. Obžalovaný sa protiprávneho konania dopustil 2. decembra 2018.

Z odpovede na lustráciu v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov vyplynulo, že obžalovaný sa v období od 16.01.2017 do 13.11.2019 dopustil deviatich priestupkov - štyroch priestupkov proti majetku (poškodenie tovaru, krádeže tovaru z rôznych obchodov), dvoch priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (nerešpektovanie dopravného značenia), jedného priestupku proti verejnému poriadku (znečisťovanie verejného priestranstva) a dvoch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu. Pokiaľ ide o spáchané priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, tak v prvom prípade obžalovaný 09.01.2018 v čase približne o 0:00 hod. na adrese M. XXX pod vplyvom alkoholu po predchádzajúcej hádke fyzicky napadol svoju mamu Z. Á. (poškodená) tak, že ju pravou rukou prudkou odstrčil, následkom čoho spadla medzi stoličky, následne ju v obývacej izbe nohou odstrčil tak, že padla na pohovku, pričom jej svojim konaním nespôsobil zranenia vyžadujúce lekárske ošetrenie. V druhom prípade sa obžalovaný 10.01.2018 o 13:00 hod. hrubo správal v predajni S. na železničnej stanici v R..

Z pripojeného spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/4/2019 vyplynulo, že trestný rozkaz č. k. 4T/4/2019 - 62 zo 7. marca 2019, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, bol obžalovanému doručený do vlastných rúk 6. júna 2019 a právoplatnosť nadobudol 15. júna 2019. Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere tri mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu a určená skúšobná doba na dva roky. Zo skutkovej vety spáchaného skutku vyplynulo, že obžalovaný 2. decembra 2018 v čase asi o 8:30 hod. odcudzil z predajného regálu jednu fľašu alkoholu v hodnote 18,99 eura, ktorú si schoval pod bundu a bez zaplattenia prebehol cez pokladničnú zónu, kde bol zastavený pracovníčkou SBS a uvedeného skutku sa dopustil napriek tomu, že 27. októbra 2018 bol príslušníkom Obvodného oddelenia Policajného zboru Trnava v blokovom konaní postihnutý pokutou nezaplattenou na mieste vo výške 30,- eur za priestupok proti majetku.

Na hlavnom pojednávaní 8. marca 2022 predstúpila obhajkyňa, ktorá uviedla, že obžalovaný by chcel spraviť vyhlásenie o vine. S poukazom na Trestný poriadok však takýto postup nebol možný. Obžalovaný bol poučený o tom, že prípadná zmena jeho postoja by mohla byť zohľadnená pri ukladaní trestu v prípade jeho uznania za vinného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. V ďalšom priebehu hlavného pojednávania súd zmenu v postoji obžalovaného k trestnej činnosti kladenej mu podanou obžalobou za vinu nezaznamenal.

Na hlavnom pojednávaní 26. apríla 2022 po vyhlásení dokazovania za skončené samosudca udelil slovo na záverečné reči.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava mal za to, že dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní ale aj na hlavnom pojednávaní bolo dostatočne preukázané, že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný tak, ako je uvedené v obžalobe. Obžalovaný spáchanie skutku síce poprel, ale priznal, že sa poškodenej vyhrážal a že jej vulgárne nadával. Z vypočutých svedkov poukázal najmä na výpoveď svedkyne F. Á., ktorá je sestrou obžalovaného a domácnosť poškodenej navštevovala. Podľa jej výpovede opakovane bola svedkom fyzických útokov obžalovaného voči matke, tiež že sa jej vyhrážal a vulgárne jej nadával. Samotná poškodená tiež vypovedala ohľadom správania obžalovaného voči nej, udávala určité fyzické

násilie, vulgárne nadávky a vyhrážanie, no vyjadrovala sa dosť zdržanlivo. V tejto súvislosti poukázal na závery znaleckého posudku PhDr. Zuzany Bielikovej, že správanie poškodenej svedčí pre syndróm týranej osoby prejavujúcej sa najmä v oblasti kognitívnej a emočnej, syna (obžalovaný) sa snaží ospravedlňovať a ľutovať, tajíť a bagatelizovať dôsledky jeho agresie voči nej. Má tendenciu relativizovať jeho vinu, pričom obviňuje samu seba. Zo znaleckého posudku MUDr. Daniely Martiškovej je zrejmé, že obžalovaný má dlhoročnú a ťažkú závislosť od psychotropných látok a jeho pobyt na slobode je potenciálne nebezpečný najmä pre jeho matku. Preto je potrebné obžalovanému nariadiť ochrannú protitoxikomanickú liečbu ústavnou formou. Na základe všetkých uvedených skutočností a vykonaný dôkazov navrhol uznať obžalovaného za vinného v zmysle obžaloby a uložiť mu trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a tiež mu uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Poškodená uviedla, že nevie odkiaľ to nabrala pani doktorka (PhDr. Zuzana Bieliková), ani ju nevyšetrovala, že je psychicky narušená podľa nej. Myslí si, že R. (obžalovaný) nie je taký agresívny ako sa opisuje. Vie, že má nejaké chyby, ale inak nie je zlý chlapec, stalo sa, že jej nadával. Poprosila súd, aby obžalovaný nedostal vysoký trest, lebo si to nezaslúži.

Obhajkyňa vzhľadom na skutočnosti uvedené na hlavnom pojednávaní a vykonané dokazovania mala za to, že prokuratúra nepredložila ani jediný priamy dôkaz, ktorý by usvedčoval obžalovaného. Neexistujú žiadne fotodokumentácie, ktoré mala možnosť dcéra - svedkyňa F. Á. urobiť. Mala za to, že v danom prípade by nešlo o žiadne ponižovanie, nakoľko svedkyňa sama vo svojej výpovedi uviedla ako kontrolovala mamin (poškodená) zdravotný stav a to tak, že poškodenú vyzliekla. Rovnako poukázala na rozpory vo výpovediach poškodenej a svedkyne F. Á., či už v časti pomoci alebo v časti návštev. Je pre obhajobu nepochopiteľné prečo by poškodená uvádzala pri otázke návštevy svojej dcéry o mnohokrát menej návštev ako svedkyňa. Mala za to, že svedkyňa bola a je celý čas zaujatá voči svojmu bratovi - obžalovanému. Sám obžalovaný vo svojej výpovedi pred súdom spomenul, že sestru chcel udať na súd pre podvod a mala za to, že podanie trestného oznámenia na obžalovaného bolo zo strany svedkyne F. Á. len pomsta. Rovnako požiadala, aby súd zobral do úvahy aj výpoveď svedkyne D. N., ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že nikdy nevidela, že by obžalovaný týral resp. bil poškodenú. Taktiež dala do pozornosti, že táto svedkyňa žila s obžalovaným v spoločnej domácnosti po dobu tri mesiace. Rovnako mala za to, že posudok PhDr. Zuzany Bielikovej nemožno brať do úvahy, nakoľko poškodená sa znaleckého vyšetrenia nezúčastnila a išlo len o domnienky znalkyne. Rovnako mala za to, že výpoveď poškodenej bola dostatočná na to, aby mal súd za to, že k žiadnemu trestnému činu nedošlo tak ako je opísané v obžalobe. Sama uviedla, že obžalovaný ju nikdy netýral, jedine sa hádali kvôli pitiu poškodenej. Rovnako uviedla, že si vzájomne vulgárne nadávali, o žiadnom týraní teda nemožno hovoriť. Mala za to, že v danom prípade je množstvo pochybností a preto by mal súd brať do úvahy základnú zásadu in dubio pro reo. Na základe spomenutého žiadala, aby súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil a bol prepustený na slobodu.

Obžalovaný uviedol, že sa pridržiava svojej výpovede, že sa nič nestalo. Len sa s mamkou (poškodená) hádali a to ľutuje. Právo posledného slova obžalovaný nevyužil a pred prerušením hlavného pojednávania za účelom vyhlásenia rozsudku sa nevyjadril.

Podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálením rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť.

Podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby

viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Trestného zákona páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 4 prvá veta Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 46 Trestného zákona trest odňatia slobody možno uložiť ako trest na určitú dobu, najviac na dvadsaťpäť rokov alebo ako trest odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Podľa § 353 ods. 8 Trestného poriadku trestný rozkaz má povahu odsudzujúceho rozsudku. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Na základe vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd dospel k záveru, že vina obžalovaného zo spáchania skutku právne kvalifikovaného v podanej obžalobe ako zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby bola preukázaná nad všetky pochybnosti. Aj keď medzi výpoveďami poškodenej a svedkyne F. Á. boli rozpory, na ktoré poukazovala obhajoba, všetky rozpory boli odôvodniteľné ďalšími vykonanými dôkazmi, ktoré súd v súlade so základnými zásadami trestného konania posudzoval jednotlivo a zároveň v ich súhrne.

V prvom rade je potrebné poukázať na to, že prejednávaná vec je citlivou rodinnou záležitosťou a každý zo zúčastnených z jej príslušníkov (obžalovaný, poškodená, svedkyňa Á.) k nej zaujal určitý postoj. Obžalovaný ku skutku, ktorý mu bol kladený obžalobou za vinu, zaujal nekritický postoj, keď priznal hádky medzi ním a poškodenou, ale poprel akékoľvek fyzické násilie, agresívne správanie voči poškodenej alebo vyhrážanie sa poškodenej smrťou. Taktiež uviedol, že nie je závislý na pervitíne, nakoľko by mu inak nepostačovala jedna dávka týždenne, ale potreboval by pervitín každý deň. Podanie trestného oznámenia svedkyňou Á. vnímal ako akt pomsty, keď sa jej mal vyhrážať, že ju dostane pred súd kvôli údajnej kúpnej zmluve osobného motorového vozidla na splátky na poškodenú, ktorej mali byť zrážané splátky zo starobného dôchodku. Poškodená ani svedkyňa Á. sa o prípadnej existencii takéhoto záväzku ani len náznakom nezmenili. Taktiež zo žiadneho z vykonaných dôkazov nevyplývalo, že by zo starobného dôchodku poškodenej mali byť vykonávané nejaké zrážky v súvislosti s kúpou osobného motorového vozidla. Poškodená potvrdila, že súrodenecký vzťah medzi obžalovaným a svedkyňou Á. sa narušil, avšak nie kvôli akýmkoľvek osobným nezhodám medzi nimi dvomi, ale výlučne kvôli správaniu obžalovaného k poškodenej, pretože obžalovaný jej nadával a svedkyňu Á.Q. sa to nepáčilo. Výpoveď svedkyne N. obžalovaný označil za pravdivú v časti prítomnosti svedkyne pri hádkach medzi ním a poškodenou, ale časť o modrinách poškodenej označil za klamstvo. Obhajoba poukázala na skutočnosť, že svedkyňa N. žila v spoločnej domácnosti s obžalovaným po dobu tri

mesiace a nikdy nevidela týranie alebo bitie poškodenej zo strany obžalovaného. Svedkyňa N. naozaj uviedla, že fyzické násilie obžalovaného voči poškodenej na vlastné oči nevidela, ale na druhej strane uviedla, že videla modriny na poškodenej napríklad pod okom alebo na líci a taktiež, že samotná poškodená sa jej sťažovala a plakala, že ju obžalovaný napadol a zbil. Svedkyňa N.Č. spoločnú domácnosť s obžalovaným opustila, keď sa rozhodla uprednostniť svoje deti, ktoré boli zverené do osobnej starostlivosti jej rodičov, pred obžalovaným, ktorý po pôrode ich spoločnej dcéry prišiel do nemocnice pod vplyvom pervitínu, bol agresívny a urobil jej v nemocnici hanbu. Počas čítania pasáže z výpovede svedkyne N. o absolvovaní liečenia a vedení nového života sa obžalovaný zľahka zasmial. Svedkyňa Á. uviedla, že počas telefonátov s poškodenu, ktoré iniciovala samotná poškodená, v pozadí zreteľne počula krik a vyhrážky obžalovaného, plač poškodenej a aj bitie poškodenej obžalovaným.

Postoj poškodenej do výraznej miery zodpovedal odborným predpokladom znalkyne PhDr. Zuzany Bielikovej, ku ktorej sa poškodená nedostavila na psychologické vyšetrenie. Obhajoba práve s poukazom na skutočnosť, že znalkyňa sa s poškodenu osobne nestretla a v znaleckom posudku vypracovala teoreticko-odbornú úvahu o osobnosti poškodenej a spôsobe reagovania, považovala znalecký posudok za nepoužiteľný. V otázke použiteľnosti znalecké posudku PhDr. Zuzany Bielikovej mal súd opačný názor, nakoľko PhDr. Zuzana Bieliková je erudovaná a v svojej profesii uznávaná. Nemožno opomenúť, že počas jej dlhoročnej praxe sa už musela stretnúť s prípadmi nespolupracujúcich osôb, ktoré sa mali podrobiť vyšetreniu. Pokiaľ na základe získaných podkladov v kombinácii s prístupom poškodenej k znaleckému dokazovaniu konštatovala, že u poškodenej je prítomný syndróm týranej osoby prejavujúci sa najmä v kognitívnej a emočnej oblasti, tak tento názor znalkyne nemožno označiť za svojvoľný alebo vymyslený. Poškodená sa k znalkyni nedostavila napriek úsiliu vyvinutému zo strany znalkyne a to ani po požiadaní Policajného zboru o predvedenie poškodenej, ktorá odmietla komunikovať. Po oboznámení sa s teoreticko-odbornou úvahou obsiahnutou v znaleckom posudku, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní, v spojení s obsahom výpovede poškodenej a jej vystupovaním na hlavnom pojednávaní súd dospel k záveru, že boli v postoji poškodenej boli zreteľne badateľné črty vyjadrené znalkyňou v jej teoreticko-odbornej úvahe. Poškodená poprela v podstate akékoľvek fyzické násilie zo strany obžalovaného (s výnimkou chytenia a trasenia rukou) a i pri odstraňovaní rozporov medzi jej výpoveďou v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní bola viditeľná snaha o pripustenie fyzického násillia obžalovaného v čo najnižšej možnej miere. Taktiež uviedla, že hádky s obžalovaným začínala ona, keď po návrate obžalovaného do spoločnej domácnosti rozpoznala, že je pod vplyvom drog, teda označila seba za iniciátorku a osobu zodpovednú za hádky medzi ňou a obžalovaným. Pokiaľ obhajoba dávala do pozornosti výpoveď poškodenej, z ktorej mal súd dospieť k záveru, že k spáchaniu žiadneho trestného činu nedošlo, tak práve vzhľadom na konštatovanie znalkyne o prítomnosti syndrómu týranej osoby u poškodenej a obsah výpovede poškodenej je zrejmé, že v spoločnej domácnosti poškodenej a obžalovaného to nefungovalo tak, ako to súdu predostrela poškodená. Aj v záverečnej reči zotrvala na tom, že obžalovaný nie je taký agresívny ako je uvedené v obžalobe a že jej nadával. Na tomto mieste súd považuje za potrebné poukázať na zjavný rozpor medzi výpoveďami obžalovaného a poškodenej v tom, či poškodená bránila obžalovanému opúšťať večer spoločnú domácnosť. Obžalovaný vypovedal, že poškodená mu pod vplyvom alkoholu zakazovala ísť von, čo mu pripadalo smiešne, zatiaľ čo poškodená takéto svoje konanie poprela, nakoľko obžalovaný je dospelý človek a mala mu len dohovárať, aby sa vrátil v poriadku domov, teda nie pod vplyvom drog.

Svedkyňa Á. počas svojej výpovede na hlavnom pojednávaní plakala a bolo evidentné, že z jej strany nejde o žiadne predstieranie. Trestné oznámenie podala na obžalovaného po tom, čo už nevidela iné východisko. ňou privolané hliadky polície na vtedajšiu adresu spoločnej domácnosti obžalovaného a poškodenej po tom, ako ju kontaktovali susedia kvôli krik a agresívnemu správaniu obžalovaného s výnimkou jednej situácie, kedy bol obžalovaný riešený v správnom konaní pre spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, nič nezistili, pretože obžalovaný a poškodená im neumožnili vstup do bytu alebo zhodne tvrdili, že sa len medzi sebou hádali a k žiadnemu fyzickému násilliu nedošlo. Poškodená ju od akýchkoľvek právnych krokov voči obžalovanému odhovárala, aj keď počas telefonického kontaktu medzi nimi sa sťažovala, že už to s obžalovaným dlhšie nevydrží a obžalovaný to poňal ako pomstu voči jeho osobe. Poškodená totiž mala obavy z reakcie obžalovaného, ktorý sa jej vyhrážal použitím fyzického násillia, ak by sa zmienila o agresívnych prejavoch jeho správania voči nej nejakému lekárovi alebo polícii. Z tohto dôvodu sa odmietla podrobiť akémukoľvek lekárske mu vyšetreniu napriek prehováraníu svedkyňou Á., nikdy nepriznala príslušníkom Policajného zboru, že ju obžalovaný bil a nespolupracovala so znalkyňou PhDr. Zuzanou Bielikovou, ktorá ju opakovane pozývala na psychologické vyšetrenie. Na naliehanie poškodenej svedkyňa Á. nepodala trestné oznámenie na obžalovaného už skôr. Svedkyňa

Á. volala poškodenú bývať k sebe, ale to poškodená odmietla z obavy o budúcnosť obžalovaného, ktorý si nedokázal dlhodobejšie udržať prácu, nemal pravidelný príjem, nemal by strechu nad hlavou a trpel závislosťou na drogách. Pravdou však je, že svedkyňa nechcela ublížiť poškodenej, ktorá ako milujúca matka zostala s obžalovaným a chodila s ním z jedného podnájmu do ďalšieho a tiež, že mala rada svojho brata (obžalovaný). Nakoľko podvedome stále verila v nápravu správania obžalovaného k poškodenej nezhromažďovala žiadne dôkazy a teda ani nevyhotovila fotografie dobitého tela poškodenej, keď ju opakovane po fyzických útokoch obžalovaného prehládala. Poškodená odmietala ísť so svedkyňou za akýmkoľvek lekárom a aj lieky zháňala svedkyňa zatiaľ čo poškodená sa zdržiavala v domácom prostredí. Rozpory medzi výpoveďou svedkyňou Á. a výpoveďou poškodenej spočívali aj v rozdielnom ponímaní frekvencie návštev svedkyne na čo poukázala obhajoba a jej pomoci poškodenej i obžalovanému. Tvrdeniu svedkyne o tom, že keď jej poškodená zatelefonovala, že nemajú čo jesť, okamžite nakúpila a nákup im osobne priviezla, nemal súd prečo na základe žiadnych objektívnych kritérií neveriť. Nakoľko obžalovaný nemal počas inkriminovaného obdobia trvalé zamestnanie (táto skutočnosť bola potvrdená aj výpoveďou svedkyne N.Q.) a teda ani zabezpečený pravidelný príjem, avšak priznal, že každý týždeň minulý určitý obnos peňazí na dávku pervitínu, vyvstala otázka odkiaľ mal obžalovaný finančné prostriedky na uspokojovanie svojej závislosti. Jediným logickým vysvetlením by bolo, že prostriedky mal od poškodenej, ktorá zabezpečovala chod ich spoločnej domácnosti svojím starobným dôchodkom. Len veľmi ťažko si možno predstaviť, že by poškodená dobrovoľne podporovala obžalovaného v jeho závislosti, keď práve závislosť obžalovaného mala byť podľa výpovede obžalovaného i poškodenej dôvodom ich hádok, ktoré obidvaja zhodne priznali. Keďže obžalovaný zaujal k celej záležitosti viac-menej nekritický postoj a poškodená obraňovala obžalovaného, je z tohto pohľadu úplne pochopiteľné, že ani jeden z nich nevypovedal akými všetkými formami im svedkyňa Á. pomáhala a uvádzali nižšiu frekvenciu návštev svedkyne Á.. Z pohľadu obhajoby bolo nepochopiteľné prečo by poškodená uvádzala pri otázke návštev svedkyne Á. o mnohokrát menej návštev ako svedkyňa, avšak ak sa na výpoveď poškodenej hľadí cez optiku syndrómu týranej osoby a zároveň nadovšetko milujúcej matky, tak potom je zrejmé, že poškodená ako keby uprednostnila obžalovaného pred svedkyňou Á., ale to len v rámci ochrany obžalovaného, pretože skutočnosti o dlhodobom nezamestnanom obžalovanom a o odkázanosti poškodenej a obžalovaného na finančnú výpomoc od svedkyne Á. by výrazne zhoršili dôkaznú situáciu v neprospech obžalovaného, čoho si poškodená musela byť vedomá.

Vychádzajúc z postojov jednotlivých členov rodiny (obžalovaný, poškodená a svedkyňa Á.) vyjadrených v ich výpovediach, ktoré boli podporené ďalšími vykonanými dôkazmi (výpoveď svedkyne N.Á. a znalecké posudky MUDr. Daniely Martišovej a PhDr. Zuzany Bielikovej), súd dospel k záveru, že obžalovaný sa počas života v spoločnej domácnosti s poškodenou v období uvedenom v obžalobe Okresnej prokuratúry Trnava opakovane dopúšťal nielen verbálnych útokov voči poškodenej, ktoré obžalovaný i poškodená vo svojich výpovediach potvrdili, ale aj fyzických útokov, keď poškodenú rukami udieral do rôznych častí tela, udrel jej hlavu o stenu, chytil ju pod krk a za sánku, následkom čoho vznikali poškodenej modriny. Dobité telo poškodenej viackrát prehládala svedkyňa Á. a modriny pod okom a na líci poškodenej videla svedkyňa N., ktorá však nebola prítomná pri fyzických útokoch obžalovaného voči poškodenej počas troch mesiacov prežitých s obžalovaným a poškodenou v spoločnej domácnosti. Svedkyňa N.Č. po týchto troch mesiacoch a po tom ako jej obžalovaný urobil hanbu v nemocnici, kde po pôrode ich dcéry prišiel pod vplyvom pervitínu, opustila spoločnú domácnosť s obžalovaným a poškodenou a odišla bývať k svojim rodičom, ktorým boli zverené všetky tri deti svedkyne N.P., pričom rodičia svedkyne odmietli, aby v ich rodinnom dome býval aj obžalovaný. Svedkyňa N. sa ešte nejakú dobu po opustení spoločnej domácnosti poškodenej a obžalovaného s obžalovaným tajne stretávala, ale nakoniec ich vzťah ukončila z dôvodu ochladnutia citov. Obžalovaný poškodenej vulgárne nadával, vyhrážal sa jej zabitím a ponižoval ju. Svojím konaním obžalovaný u poškodenej vyvolával strach, fyzické utrpenie, psychické utrpenie, úzkosť a bezmocnosť. Vulgárne nadávky a vyhrážania sa zabitím svedkyňa Á. počula počas telefonátov s poškodenou, ktorá jej v takýchto situáciách volala a videla počas návštev poškodenej a obžalovaného, keď jej okrem iného volali rôzni susedia bývajúci na M. XXX. Nakoľko obžalovaný sa uvedeným spôsobom správal voči poškodenej najneskôr od 10. januára 2018 do 14. júna 2019, zanechal u poškodenej syndróm týranej osoby, ktorý sa u nej prejavuje doposiaľ predovšetkým v kognitívnej a emočnej oblasti. Poškodená má navzdory správaniu obžalovaného výraznú tendenciu obžalovaného obhajovať, nepriznať agresívnejšie formy správania obžalovaného k svojej osobe (búchanie hlavy o stenu, kopanie, chytanie pod krk, chytanie za sánku), zdôvodňovať jeho agresívne správanie a prenášať vinu zo vzniknutej situácie na seba. Táto tendencia bola prítomná tak v prípravnom konaní, keď sa poškodená odmietla podrobiť sa odbornému vyšetreniu v rámci nariadeného

znaleckého dokazovania a prestala komunikovať aj s políciou, pričom svoj postoj nezmenila ani napriek snahe svojej dcéry svedkyne Á. ako i v konaní pred súdom, keď z jej výpovede vyplývalo, že ona sama iniciovala hádky s obžalovaným kvôli jeho závislosti na drogách (najmä pervitíne) a guráž si dodávala niekedy aj pozitívom väčšieho množstva alkoholu. Poškodená odmietla akýkoľvek kontakt aj so znalkyňou MUDr. Danielou Martišovou napriek prísľubu a písomnému predvolaniu. Obžalovaný jej mal nadávať do ožranov, avšak k fyzickému napadnutiu z jeho strany nikdy nemalo dôjsť, práve naopak poškodená podľa jej tvrdenia dala obžalovanému počas hádky nejakú tú facu. Vykresľovala ho ako pokojného človeka, ktorý sa nenechal vyprovokovať jej narážkami a pracujúceho človeka, ktorý pravidelne prispieval na chod spoločnej domácnosti. Obžalovaný vedomý si postoja poškodenej k jeho správaniu a ním páchanej trestnej činnosti akékoľvek prejavy násillia voči poškodenej poprel a priznal len to, že sa s poškodenou hádali, pričom poškodená mala byť voči nemu pod vplyvom alkoholu agresívna. Závery vykonaného dokazovania však svedčia o úplne presnom opaku, teda obžalovaný bol ten agresívnejší a to buď pod vplyvom drog alebo v dobe, keď mal abstinenčné príznaky a potreboval ďalšiu dávku. Zároveň vďaka svojej povahe nebol schopný udržať si dlhodobjšie žiadnu prácu s výnimkou práce v zlievarni v Trnave, kde vydržal asi pol roka, a preto nemal pravidelný príjem a nemohol prispievať na spoločnú domácnosť, pričom sám potreboval finančného prostriedky na zadováženie si pravidelnej dávky pervitínu (obžalovaný vo výpovedi priznal jednu dávku týždenne, svedkyňa Á. vypovedala o viacerých dávkach týždenne).

Všetky uvedené skutočnosti a úvahy viedli súd k tomu, že uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku vymedzeného a právne kvalifikovaného v podanej obžalobe.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd postupoval v súlade so zásadami upravenými v Trestnom zákone. Účel trestného konania je naplnený, ak trest zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívna funkcia) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (individuálna prevencia) a zároveň odradí iných od páchania trestnej činnosti (generálna prevencia). Trest ako taký vyjadruje tiež morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť predovšetkým na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Na všetky tieto skutočnosti súd pred vyhlásením odsudzujúceho rozsudku prihliadol. Sú v danom prípade nezistil existenciu žiadnej poľahčujúcej okolnosti ani priťažujúcej okolnosti. Do úvahy prichádzalo prihliadnutie na odsúdenie obžalovaného za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, avšak vzhľadom na závažnosť spáchaného trestného činu, keď tovar v hodnote 18,99 eura bol vrátený späť do predajne, súd na toto odsúdený neprihliadol. U obžalovaného bola znaleckým dokazovaním potvrdená dlhoročná a ťažká závislosť na rôznych návykových látkach (cannabinoidy, opioidy a amfetamíny), pričom doposiaľ sa obžalovaný na svoju závislosť vôbec neliečil. Vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní obžalovaný sám seba neoznačil za závislého, nakoľko podľa jeho teórie by v prípade závislosti potreboval dávku drogy na dennej báze a nepostačovala by mu jedna dávka týždenne. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný užíval drogy v inej frekvencii ako raz za týždeň a to niekoľkokrát do týždňa. Práve vytvorená a prehĺbená závislosť na drogách má za následok, že u obžalovaného je prítomné narušenie osobnosti a to v charaktere, záujmoch a vyšších citoch. Pod vplyvom drog a v súvislosti s jej užívaním, keď nastali u neho abstinenčné príznaky, bolo jeho správanie voči poškodenej extrémne agresívne a opakovane dochádzalo okrem verbálnych útokov a ponižovaniu aj k fyzickému napádaniu rozličnými formami (kopanie, búchanie, trasenie, chytanie pod krk). Následky páchanej trestnej činnosti možno u poškodenej rozdeliť do dvoch skupín - fyzické (napr. modriny) a psychické (syndróm týranej osoby). Kým fyzické následky pominuli, tak psychické následky naďalej pretrvávajú.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č. k. 4T/4/2019 - 62 zo 7. marca 2019 za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, ktorého sa obžalovaný dopustil 02.12.2018. Trestný rozkaz bol obžalovanému doručený do vlastných rúk 6. júna 2019, kedy nastali účinky spojené s vyhlásením rozsudku. Vychádzajúc zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 31/2018 z 3. októbra 2018 na zjednotenie výkladu a aplikácie ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona vo vzťahu k ustanoveniam § 353 ods. 8 a ods. 10 Trestného poriadku časovým rozhraním medzi viacčinným súbehom trestných činov a trestnoprávnou recidívou je v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona moment vyhlásenia súdom prvého stupňa prvého odsudzujúceho rozsudku za niektorý z trestných činov (skutkov) toho istého páchatela;

taký účinok má podľa § 353 ods. 8 Trestného poriadku aj doručenie trestného rozkazu obvinenému. Pri pokračovacom trestnom čine, ak konanie páchatel'a pri niektorom z čiastkových útokov tohto činu časovo prekročí moment uvedených v predchádzajúcej vete, pokračovací trestný čin je spáchaný ako trestnoprávna recidíva. Na tento účinok nemá vplyv, ak je rozsudok súdu prvého stupňa zrušeným súdom vyššieho stupňa pri rozhodovaní o opravnom prostriedku alebo ak dôjde k zrušeniu trestného rozkazu zo zákona na základe podaného odporu (§ 353 ods. 10 Trestného poriadku), pokiaľ v ďalšom priebehu trestného konania dôjde k právoplatnému odsúdeniu za dotknutý trestný čin. Ak bol trestný čin spáchaný ako trestnoprávna recidíva, tento stav sa nezmení nastaním účinkov zahľadania odsúdenia skorším rozsudkom, vyhlásenie ktorého je momentom časového rozhrania medzi (jednak) viacčinným súbehom trestných činov spáchaných v predchádzajúcom období a (jednak) trestnoprávnou recidívou; v takom prípade sa pri rozhodovaní o trestných činoch, ktoré nie sú dotknuté zahladením odsúdenia, ustanovenia o úhrnnom alebo súhrnnom treste (§ 41 ods. 1, 2 a § 42 Trestného zákona) nepoužijú. Od takejto situácie (trestnoprávna recidíva sa nezmení na viacčinných súbeh trestných činov nastaním účinkov zahľadania odsúdenia skorším „hraničným“ rozsudkom) je potrebné odlíšiť situáciu predpokladanú ustanovením § 42 ods. 3 Trestného zákona, v ktorej sa v prípade viacčinného súbehu trestných činov, pri postupnom ukladaní trestov za ne, nastaním účinkov zahľadania odsúdenia skorším „hraničným“ rozsudkom, neguje princíp ukladania len jedného - súhrnného trestu; v takom prípade sa uložia samostatné tresty.

Nakoľko sa obžalovaný dopúšťal zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby voči poškodenej v období najneskôr od 10. januára 2018 do 14. júna 2016, s poukazom na výklad pojmov zakotvený v § 122 Trestného zákona išlo z teoretického trestnoprávneho pohľadu o pokračovací trestný čin a trestnosť všetkých čiastkových útokov sa v takom prípade posudzuje ako jeden trestný čin. K dokonaniu zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby tak zo strany obžalovaného došlo 14. júna 2016. Obžalovaný spáchal prečin krádeže 2. decembra 2018, za ktorý mu Okresný súd Trnava uložil podmienený trest odňatia slobody vo výmere tri mesiace so skúšobnou dobou v trvaní dva roky trestným rozkazom č. k. 4T/4/2019 - 62 zo 7. marca 2022. Trestný rozkaz bol obžalovanému doručený do vlastných rúk 6. júna 2022, kedy nastali účinky vyhlásenia rozsudku, teda v tomto prípade v zmysle právneho názoru vyjadreného trestnoprávnym kolégiom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pri zjednocovaní výkladu a aplikácie ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona vo vzťahu k ustanoveniam § 353 ods. 8 a ods. 10 Trestného poriadku je potrebné posudzovať dokonanie zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby obžalovaným ako recidívu trestnej činnosti. Za takéhoto skutkového stavu je potom nutné konštatovať, že Trestný zákon v § 49 ods. 2 explicitne vylučuje uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu. Pokiaľ ide o tzv. alternatívne tresty vo vzťahu k nepodmienečnému trestu odňatia slobody ako najviac invazívnemu trestu za páchanie trestnej činnosti, súd mal za to, že v tomto prípade by žiadny z nich nenapĺňal zmysel individuálnej prevencie a ani generálnej prevencie, preto pristúpil k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Trestný zákon v ustanovení § 208 ods. 1 upravuje pri zločine týrania blízkej osoby a zverenej osoby sadzbu trestu odňatia slobody v rozmedzí od troch rokov do ôsmich rokov. Vzhľadom na skutočnosť, že súd nezistil existenciu žiadnej poľahčujúcej okolnosti ani priťažujúcej okolnosti, zákonom ustanovená trestná sadzba nebola žiadnym spôsobom upravovaná. Nakoľko u obžalovaného ide o prvé potrestanie nepodmienečným trestom odňatia slobody, súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, teda vo výmere troch rokov. Trest odňatia slobody v tejto výmere považoval v tomto prípade za primeraný a dostatočný. Aj keď sa obžalovaný k páchaniu predmetnej trestnej činnosti v priebehu prípravného konania a ani v konaní pred súdom nepriznal, súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali uloženie prísnejšieho trestu obžalovanému.

Pri vonkajšej diferenciacii výkonu uloženého trestu odňatia slobody súd vychádzal z toho, že obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, preto obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 35 ods. 1 Trestného zákona ochranné opatrenie možno uložiť páchatel'ovi trestného činu buď popri treste, alebo aj pri upustení od potrestania páchatel'a, ak ochranné opatrenia zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatel'om účinnejšie ako trest.

Podľa § 35 ods. 5 prvá veta Trestného zákona pri ukladaní ochranných opatrení sa súd neriadi zásadou úmernosti k spáchanému činu, ale potrebou ochrany spoločnosti, pričom prihliada aj na potrebu liečenia, výchovy alebo dovŕšenia nápravy páchatel'a alebo inej osoby.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd tak môže urobiť aj vtedy, ak páchatel spáchal trestný čin pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním.

Závislosť obžalovaného na psychotropných látkach bola preukázaná výpoveďami poškodenej, svedkyne Á., svedkyne N. aj znaleckým posudkom MUDr. Daniely Martišovej, ktorá na základe znaleckého psychiatrického vyšetrenia obžalovaného potvrdila dlhoročnú a ťažkú závislosť od cannabinoidov (marihuana), opioidov (heroín) a amfetaminov (pervitín). Počas psychiatrického vyšetrenia obžalovaný uviedol, že s drogami začal ako 18 alebo 19-ročný, najprv fajčil marihuanu, neskôr si začal pichať pervitín aj heroín do žíl. Začal sa liečiť u MUDr. K. a odkedy užíva lieky, tak skončil s drogami. Psychiater MUDr. Z. K. potvrdil znalkyni ambulantnú protidrogovú liečbu obžalovaného a predpis lieku Suboxon, ktorý si obžalovaný hradí v plnej výške, nakoľko má dlh voči zdravotnej poisťovni. Suboxon pri pravidelnom užívaní zmiernuje heroínové abstinenčné stavy, ale nemá vplyv na abstinenčný syndróm súvisiaci s pervitínom a marihuanou. Svedkyňa Á. pri kontakte so znalkyňou uviedla, že majú informácie o tom, že lieky predpísané psychiatrom obžalovaný predával iným a pokračoval v užívaní drog a vynucovaní financií od poškodenej. Znalkyňa v znaleckom posudku v časti týkajúcej sa objektívneho zhrnutia psychiatrického vyšetrenia uviedla, že obžalovaný sa dostavil až na tretie dohodnuté stretnutie s hodinovým oneskorením a pod vplyvom drog. Jeho výpovede označila za nedôveryhodné, keď zahmlieval svoju drogovú kariéru a trestnú činnosť. Znaleckým vyšetrením bola u obvineného potvrdená dlhoročná a ťažká závislosť od psychotropných látok s hlbokou depriváciou osobnosti: s vyplienením vyšších citov (morálnych, etických, sociálnych), s deštrukciou až rozpadom rodinných vzťahov a citov, so zlyhaním záujmu a motivácie pre systematické zamestnanie a následné parazitovanie na matke, od ktorej si agresívnym správaním vynucoval financie na drogy, s hlbokou degradáciou vôle a záujmov, ústredným záujmom je získanie financií na drogy, s nezaujmom až odmietaním sociálnej adaptácie a zmeny životného štýlu, so stratou zodpovednosti voči iným a aj voči sebe a svojmu zdraviu, s pohotovosťou k agresívnemu správaniu, najmä pod vplyvom pervitínu, s pokračovaním užívania drog napriek závažným sociálnym dôsledkom (zadlženosť v poisťovniach a na výživnom), s degradáciou záujmov, návykov, spôsobilostí a vôľového potenciálu a s pohotovosťou ku pseudológiám a účelovým reakciám a správaniu. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný sa voči poškodenej správal agresívne pod vplyvom pervitínu i keď mal abstinenčné príznaky a vynucoval si od poškodenej finančné prostriedky na zadováženie si ďalšej dávky pervitínu. Na základe uvedených okolností možno konštatovať, že obžalovaný spáchal zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby pod vplyvom návykovej látky a v súvislosti s jej užívaním. Nakoľko obžalovaný doposiaľ nepodstúpil dobrovoľnú liečbu svojej závislosti na psychoaktívnych látkach, predovšetkým na pervitíne, boli splnené všetky podmienky na uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Trnava. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Odvolanie prokurátora a odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom.

Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie.